

Program je sufinanciran sredstvima
Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske

Zlatko Crnec

Presjek iz slikarske ostavštine

Galerija
KRALUŠ
Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina

08.01.
03.02.
2026.

Zlatko Crnec – presjek iz slikarske ostavštine

Profesor Juraj Baldani pišući o Crnecovoj izložbi “Tijelo žene” (Sesvete, 1987.) naglasio je kako se radi o “slikarskim zapisima pjesnika”. S druge strane književnik Ernest Fišer u tekstu o Crnecovoj izložbi “Krajolici” (Križevci, 1995.) naglašava kako izloženi akvareli posjeduju vlastiti slikarski rukopis, te djeluju nestvarno.

Upravo su te dvije teme, tijelo žene i prigorski krajolici dva bitna sadržaja Crnecova slikarstva, ustvari izraz njegovog unutarnjeg umjetničkog imperativa, dakle, zrela i domišljena slikarska transpozicija. Ne radi se tu tek o površnosti, ljubavi prema kraju i ženama, već o potrebi da se ispuni praznina, kako slikarska (bijelo platno) i životna, to jest doživljajna, u jednom dijalektičkom odnosu. Tijelo žene dinamična je predstava erotskog imperativa kojeg prati razlijevanje boje, finoća i nježnost slikarskog dodira koji oblikuje prostor djelujući gotovo nestvarno. S druge strane, krajolici, kleti, brežuljci, crkvice, zaselci umirena su koloristička ekspresija koja ispunjava pasivni svijet posve suprotan aktivnom modelu koji prati žensku figuraciju. Smirenost i akvarelni pigment ovdje prepoznatljivo oblikuje figure i prostor također sadržavajući potrebnu dozu neodređenosti kako bi se stekao dojam nestvarnosti kojeg imamo i u aktovima.

Takva Srnecu svojstvena stilizacija i plošniji izraz, kasnije u aktovima čiste i intenzivne boje i izdužene figure ženskih likova, stvara prepoznatljiv ritam strukture slike, otkrivajući u pozadini unutarnji pjesnički jezik bitan za intimno razumijevanje svijeta. Kompozicija slike posjeduje svoju poetsku logiku, bez obzira na ponekad reduciranu modulaciju figure ili grafizam, posebno u kasnijim djelima. To ipak ne umanjuje slikarsku spontanost i poetsko nadahnuće, što je osnovni znak slikara Zlatka Crneca i suština umjetničkog doživljaja kojem svjedočimo.

Marijan Grakalić

Zlatko Crnec, hrvatski pjesnik, slikar, urednik i novinar je rođen 24. svibnja 1936. u Donjoj Zelini (Bukovec). Gimnazijsko školovanje je započeo u Virovitici, a završio u Zagrebu. Studirao je u Zagrebu i Varaždinu povijest umjetnosti i informatiku.

Pjesme na štokavskom standardu piše i objavljuje od 1960. u časopisu “Telegram”, a kajkavsku poeziju objavljuje od 1968. u časopisu “Kaj”, te u zbirkama pjesama zelinskih, zlatarskih i krapinskih recitala suvremenog kajkavskog pjesništva. Čak oko 100 njegovih pjesama uglazbili su najpoznatiji hrvatski skladatelji: Zvonko Špišić, Arsen Dedić, Mario Bogliuni, Krešo Herceg, Julije Njikoš, Adalbert Marković, Viktor Crnek, Vanja Lisak, Toni Glowatzky, Vlado Smiljanić, Siniša Leopold i dr.

Sa Zvonkom Špišićem suautor je mjuzikla “Kockar”.

Pjesme su mu zastupljene u nizu pjesničkih antologija: *Antologija novije kajkavske lirike* (1975.), *Ogenj reči* (1986.), *Hrvatski Pariz* (1986.), *Sakupljena baština* (1993.), *Zrcalo horvacko* (1999.), *Rieči sa zviranjka* (1999.) i dr.

Slikarstvo je učio kod Dinka Vrankovića i kasnije Zlatka Price.

Priredio je više od dvadeset samostalnih izložbi slika (akvarel, gvaš, ulje na platnu) i objavio četiri zbirke pjesama: *Vetrec zgorec žmahen griz* (1976.), *Zagrebačke španciracije* (1994.), *Nakrivljeni krajolik* (2007.) i *Agramerski valcertango* (2019.).

Preminuo je u Zagrebu 27. listopada 2022.

